

Tilfældet, som i Marti efter Marti kunne blive i fuldkommen Ro paa samme Haand. Naar man altsaa træffer almindelige Bestemmelser, kan det ikke være Andet, end at man kan paa vise Exemppler, hvor der langt hyppigere findes Gierstikke Sted, men det er af den Slags, som Ingen med Forstandighed kan bygge almindelige Regler paa. Jeg skjønner derfor heller ikke, at det i den Henseende forholder sig saaledes, som det blev paa staaet. Skulde det kunne godtgøres paa en ganske anden Maade, end det er sket af den ærede sidste Taler, at man burde sætte Giertiden noget kortere, var det en ganske anden Sag. Der bliver altid noget Vilkaarligt med Hensyn til det enkelte Tilfælde. Jeg anbefaler altsaa dette Lovforslag som et Lovforslag, der fuldstændig fyldestgjør alle de Krav, som Eiendomsretten kan stille, som indbefatter en bestemt Bestræbelse i Tiden for at skabe fri Eiendom i fri Haand, og som med Hensyn til Respekt for Eiendomsretten gaar ligesaa vidt som de Stater i Europa, vi ellers pleie at følge i saa Henseende, f. Ex. Preussen.

Falbe-Hansen: Det er kun nogle ganske faa Bemærkninger, jeg vil tillade mig at gjøre i Anledning af nogle Uttringer, som fremkom fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimsted), idet han citerede statistiske Data, som jeg vistnok er Ophavsmand til. Det er med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvor lang en Periode man skal tage med i Betragtning, og hvorvidt man ved sine Beregninger her kan vente, at den Stigning i Kornpriserne, som vi ganske vist have kjendt i hele dette Aarhundrede, kan antages at vedblive. Med Hensyn dertil vil jeg sige, at, naar man foretager en saadan Underøgelse, er det ikke berettiget at se altsor langt ud i Fremtiden. Menneskene ere ikke istand til at overskue de Forhold, de Konjunkturer, som ville herske i et meget langt Tidsrum. Jeg vil nu sige, at, naar man blot skulde se paa Forholdene, som de tage sig ud i Diebliffet, forekomme de mig snarest at tyde paa nedgaaende Konjunkturer i Landbruget; det er det, der klages over overalt i Verden, at Konjunkturerne gaa ned, det vil sige, at Jordrenten er sunken, at Priserne paa Korn og andre Landprodukter have Tendents til at gaa nedad. Dette er

let forklarligt, thi det skyldes jærlig den Omstændighed, at Kommunikationsmidlerne have udviklet sig saaledes, at medens de europæiske Lande tidligere maatte underholde deres egen Befolkning, blive nu store, hidtil udhyrkede Strækninger dragne med i den Rayon, som forsyner os. Som det blev fremhævet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling), faae vi jo nu Korn fra Australien, Nordamerika, ja endog fra Chile og Ostindien og andre fjerne Lande. Vort Landbrug er altsaa underkastet saadanne Fremtidskonjunkturer, som meget let kunne omstyrte de Vilkaar, under hvilke man arbejder. Man kan ikke dømme om Fremtiden ifølge Fortiden med Hensyn til disse Forhold, fordi Betingelserne ere aldeles forskjellige. Man er kun berettiget til at se paa et forholdsvis lille Tidsrum, paa de senere Aar, og jeg kan billige det Forslag, som er fremkommet paa dette Punkt. Gjennemsnitskapitelstarten for de sidste 24 Aar vil vist ogsaa meget nøie svare til de nuværende Forhold, og skal man sige, at der for Diebliffet er en Bevægelse, maa man snarere sige, at den er nedadgaaende end opadgaaende. Priserne ere omtrent holdende. En Tid viste de en opgaaende Bevægelse, men den er bleven afløst af en Stilstand, og naar man erindrer, at Kvaliteten af vore Kornsorter er gaaet betydelig fremad, er en Stilstand jo i Virkeligheden en Tilbagegang. Og hvad det andet Moment angaar, at Pengene skulde synke i Værdi, og at man kunde vente, at denne Synken af Pengenes Værdi, som vi ligeledes have kjendt igjennem dette Aarhundrede, længe skulde vedblive, tror jeg ogsaa, at det er tvivlsomt. Og saa i den Henseende er der i de senere Aar indtraadt et Omflag. Fra Begyndelsen af Halvfjerdserne, 1873, 74, 75, indtraadte der et Omflag; skjøndt der ikke var Mangel paa Penge, iteg de i Værdi, et Forhold, som paa mange Punkter i Europa har beskæftiget Opmærksomheden og vakt adskillig Uro. — Jeg kan altsaa ikke se Andet, end at det er berettiget at gaa ud fra disse 24 Aar. Det var kun disse rent faktiske Bemærkninger, jeg vilde tillade mig at gjøre. Jeg vil iøvrigt ikke gaa nærmere ind paa Forslaget, ikke fordi det ikke interesserer mig — tværtimod, disse tre Forslag ere af overordentlig stor Interesse for mig — men efter den Maade, hvorpaa den høitærede Regje-